

การศึกษาพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่น A STUDY ON VIOLENCE OF ADOLESCENT STUDENTS

ผู้วิจัย

ศรัญญา อิชิดะ¹

Saranya Ishida

กรรมการควบคุม

รศ.ดร. คมเพชร ชัตตสุภกุล²

ดร. สกอล วรเจริญศรี³

Advisor Committee

Assoc.Prof.Dr. Khompet Chutsupakul

Dr. Skol Voracharoensri

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงสาเหตุของพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้จากวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 5 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษา จากโรงเรียนแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีพฤติกรรมความรุนแรง ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการศึกษาแบบรายกรณี (case study) โดยใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ และแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว แบบสังเกต การเยี่ยมบ้าน ระเบียบสนทนาที่กึ่งประจำวัน ผู้วิจัยได้ให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อเป็นแนวทางในการช่วยเหลือให้มีพฤติกรรมที่เหมาะสมต่อไปผลการศึกษาพบว่า สาเหตุที่ทำให้ให้นักเรียนวัยรุ่นมีพฤติกรรมความรุนแรง ทั้ง 5 คนสามารถสรุปได้ดังนี้ 1) สาเหตุด้านตนเอง พบว่านักเรียนวัยรุ่นมีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกับผู้ปกครองเป็นประจำ มีทัศนคติต่อพฤติกรรมความรุนแรงว่าเป็นพฤติกรรมที่เป็นปกติธรรมดา และการมีพฤติกรรมความรุนแรงทำให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อนประกอบกับนักเรียนเป็นวัยรุ่นมีลักษณะเป็นคนโหม่งง่าย อารมณ์เปลี่ยนแปลงได้ง่าย 2) สาเหตุด้านครอบครัว พบว่าเกิดจากการมีครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ครอบครัวหย่าร้าง

บิดาหรือมารดาเสียชีวิตนักเรียนขาดการดูแลและเอาใจใส่จากผู้ปกครองบรรยากาศในบ้านไม่น่าอยู่อาศัยมีการทะเลาะเบาะแว้งกันระหว่างสมาชิกในครอบครัว 3) สาเหตุทางสังคมด้านเพื่อนนักเรียนให้ความสำคัญกับเพื่อนมากถูกเพื่อนชักชวนให้มีเรื่องชกต่อยทะเลาะวิวาท ด้านสื่อนักเรียนชอบติดตามข่าวนักเรียนนักศึกษาข่าวกวกรุมทำร้ายกันจนส่งผลให้เกิดความเคียดชังต่อพฤติกรรมความรุนแรงว่าเป็นเรื่องธรรมดาของวัยรุ่นด้านเกมส์ออนไลน์พบว่านักเรียนเล่นเกมที่มีเนื้อหาความรุนแรงเป็นประจำทำให้ซึมซับเอาพฤติกรรมความรุนแรงไว้กับตัวเองและมาแสดงพฤติกรรมความรุนแรงต่อเพื่อนหรือคนที่อ่อนแอกว่า

คำสำคัญ : พฤติกรรมความรุนแรง วัยรุ่น การศึกษารายกรณี

ABSTRACT

The purposes of this research were to study causes of violent behaviour of adolescent students. The sample consisted of secondary school 5 students in Bangkok. The research instruments were a questionnaire and indept

¹นิสิตระดับมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

²อาจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

³อาจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

interview. The collecting data was analyzed, synthesized, interpreted and summarized. The research finding were as: 1 Causes from self : Emotional instability, lacking of tolerance inappropriate attitude toward violence behaviour, and need for peer accepting. 2 Causes from family : Broken family, divorce, lacking of warmth, poor family atmosphere, and intense quarrels may drive the student from the home. 3 Causes from social influence : influence from peers with violent behaviour, being easy to be persuaded by peer group, watching various types of media on violent events, playing online game with violent behaviour.

Keywords : Violent behaviour, Adolescent, Case study

บทนำ

ความรุนแรงในวัยรุ่นไม่ว่าจะเป็นกรณีที่วัยรุ่นเป็นเหยื่อหรือเป็นผู้กระทำก็ตาม กำลังเป็นปัญหาที่ทวีความรุนแรงขึ้นทั่วโลก ความรุนแรงอาจกระทำออกมาในรูปของการทำร้ายผู้อื่น การปล้นทรัพย์ การทำร้ายทางเพศ หรือการฆาตกรรม ในกรณีของการตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงนั้น องค์การอนามัยโลกประมาณการว่า ในปี ค.ศ. 2000 มีวัยรุ่นอายุระหว่าง 10-29 ปี ถูกทำร้ายถึงแก่ชีวิต 199,000 รายทั่วโลก ส่วนในกรณีวัยรุ่นที่เป็นผู้กระทำนั้นพบว่า ร้อยละ 40 ของวัยรุ่นชาย และ ร้อยละ 30 ของวัยรุ่นหญิงมีอายุ 17 ปี เคยกระทำผิดกฎหมายอย่างรุนแรง (serious violent offense) อย่างน้อย 1 ครั้งในชีวิต (องค์การอนามัยโลก. 2002 อ้างอิงจาก; อุมภาพร ตรังคสมบัติ. 2549: 14) สอดคล้องกับ เพ็ญจันทร์ ประดับมุขเชอร์เรอร์ และคณะ

(2551:126) กล่าวว่า ความรุนแรงในเด็กและเยาวชนมีหลายรูปแบบทั้งการเป็นผู้กระทำ และเป็นผู้ถูกกระทำ พฤติกรรมความรุนแรงแฝงอยู่ในชีวิตประจำวันของเยาวชน จนกลายเป็นสิ่งธรรมดา โดยความรุนแรงเกิดขึ้นในทุกมิติของเด็กและเยาวชน ทั้งการเห็นความรุนแรงในบ้าน ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว เห็นหรือถูกกระทำ ความรุนแรงจากบ้านไปโรงเรียน ในกลุ่มเพื่อน จนสิ่งเหล่านี้ถูกรับรู้ว่าเป็นสิ่งธรรมดาสามัญ

เทวินทร์ ขอเหนี่ยวกลาง (2546:ออนไลน์) ได้ศึกษาคำกรใช้ความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่น พบว่า จำนวนนักเรียนชายที่เคยถูกรังแกหรือลงโทษมีอยู่ร้อยละ 16.0 ที่เคยคิดจะทำร้ายคนนั้น ร้อยละ 19.2 เคยทะเลาะวิวาทกับเพื่อนร่วมสถาบัน ร้อยละ 17.1 เคยทะเลาะวิวาทกับคนอื่นนอกสถาบัน ด้วยสาเหตุสำคัญได้แก่ เกิดอาการหมั่นไส้ ไม่ชอบหน้ากัน การดูหมิ่นสถาบันการศึกษา การแย่งแฟน/แย่งจับผู้หญิง และการกระทบกระทั่งทางร่างกายและวาจา (เช่น เหยียบเท้า เดินชนกัน แกว่งกัน) และที่น่าสนใจก็คือในบรรดานักเรียนชายที่เคยทะเลาะวิวาทกับคนอื่นนอกโรงเรียนมีถึงร้อยละ 62.4 ที่คิดจะไปทำร้ายคนที่เคยทะเลาะด้วย สอดคล้องกับ สมพงษ์ จิตระดับ (2546 : 7) กล่าวว่า ปัญหาความรุนแรงของสังคมนั้นทวีความรุนแรงขึ้น ย่อมก่อให้เกิดผลกระทบต่อบุคคลในสังคม โดยเฉพาะวัยรุ่น ที่นอกจากจะเป็นเหยื่อของความรุนแรงแล้ว ยังเป็นผู้ก่อความรุนแรงเองด้วย เพราะขณะนี้สังคมไทยได้สร้างเด็กรุ่นใหม่ ที่มีลักษณะสภาพร่างกายอ่อนแอ สติปัญญาที่มีแนวโน้มต่ำลง ขาดภูมิคุ้มกัน ปัญหาครอบครัว หลงใหลในวัตถุนิยม และที่สำคัญ มีความก้าวร้าวรุนแรง นอกจากนี้ ผดุง อารยะวิญญู (2542 : 5) กล่าวว่า สมัยก่อนสังคมไทยไม่มีปัญหาที่สลัดซับซ้อน และระบบครอบครัวก็มีอิทธิพลต่อสังคมมาก ทำให้ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กมากนัก

ปัจจุบันนี้สังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป มีองค์ประกอบหลายอย่าง มีผลต่อสังคม โดยเฉพาะสังคมในเมืองใหญ่ เช่น กรุงเทพมหานคร จำนวนเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมมีมากขึ้น และปัญหาทางพฤติกรรมมีความรุนแรงมากขึ้นกว่าแต่ก่อน ความสับสนวุ่นวายต่างๆ ในเมืองหลวง ความไม่เป็นระเบียบของสังคม ตัวอย่างที่ไม่ดีของผู้ใหญ่ ปัญหาความคับแค้นทางด้านเศรษฐกิจ และสิ่งยั่วยวนใจต่างๆ ที่มีอยู่รอบตัวเด็ก ทำให้เด็กมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาเพิ่มมากขึ้น เด็กวัยรุ่นอายุระหว่าง 15-18 ปี มีลักษณะทางร่างกายที่เจริญเติบโตเต็มที่ เริ่มมีพัฒนาการทางเพศ ลักษณะทางอารมณ์ ต้องการความอิสระมากขึ้นจึงมักขัดแย้งกับบิดา มารดาอยู่เสมอ ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างวัย มีการแสดงออกที่แข็งกร้าว เป็นการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กสู่วัยผู้ใหญ่ ทำตามกลุ่มเพื่อน มีความขัดแย้งกับผู้ใหญ่มากขึ้น (กระทรวง ศึกษาธิการ. 2546:58) ผลกระทบจากการใช้ความรุนแรงพบว่า ครอบครัวเป็นสถาบันที่มีความใกล้ชิดกับเด็กและเยาวชนมากที่สุด หากมีการใช้ความรุนแรงในครอบครัว โอกาสที่สมาชิกในครอบครัวโดยเฉพาะเด็กและเยาวชนจะตกเป็นเหยื่อจะสูงกว่าอาชญากรรมประเภทอื่นๆ ในขณะเดียวกันการใช้ความรุนแรงในครอบครัว เป็นพฤติกรรมอาชญากรรมที่ใกล้ชิดกับเด็กและเยาวชนมากที่สุด โดยเด็กและเยาวชนสามารถเรียนรู้พฤติกรรมดังกล่าวได้ง่ายกว่าพฤติกรรมอาชญากรรมประเภทอื่น โดยเฉพาะปัจจุบันประเทศไทยกำลังประสบกับปัญหาอาชญากรรมประเภทหนึ่งซึ่งได้ทวีความรุนแรงมากขึ้น อันเป็นดัชนีที่บ่งบอกถึงความเสื่อมโทรมของสังคมไทยได้เป็นอย่างดี คือ ปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ที่มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในการกระทำผิดอันไม่แตกต่างจากพฤติกรรมผู้ใหญ่ (สุมนทิพย์ ใจเหล็ก. 2003:Online สอดคล้องกับ อิงค์เฟอร์และซีวินด์ (Engfer & K Schneewind ; อ้างอิงจาก คณะกรรมการ

กิจการสตรีเยาวชนและผู้สูงอายุ วุฒิสภา. 2550:13) กล่าวว่า ผลกระทบจากพฤติกรรมความรุนแรงต่อเด็ก และวัยรุ่นพบว่า เด็กที่ถูกบิดามารดาทำโทษอย่างรุนแรงบ่อยๆ นั้นย่อมมีผล กระทบต่อพัฒนาการ การเจริญเติบโตช้า แคระแกรนมีอาการประสาทหรือวิตกกังวลสูง ขาดความเชื่อมั่นในตนเองในด้านทัศนคติของเด็กจะมองโลกในแง่ร้าย เกือบครึ่งผู้ใหญ่ จะมีความรู้สึกว่าเป็นบิดามารดาปฏิเสธ ทอดทิ้ง มีความรู้สึกว่าเป็นบิดามารดาเข้มงวดกดขี่โหดร้ายทารุณ ดังเช่น บาร์เดน (Barden. 1994 : 38) กล่าวว่า ความรุนแรงเป็นปรากฏการณ์ที่มีความซับซ้อน และมีสาเหตุจากปัจจัยหลายด้าน ซึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรุนแรง ได้แก่ ปัจจัยส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านอิทธิพลทางสังคม โดยเฉพาะกลุ่มเพื่อนและคนใกล้ชิด ปัจจัยเหล่านี้ล้วนส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมความรุนแรงของกลุ่มวัยรุ่น สอดคล้องกับ บัณฑิต ศรีไพศาล (2008:Online) กล่าวว่า ความรุนแรงของวัยรุ่น เริ่มมีสถิติสูงขึ้น โดยมีสาเหตุจากหลายปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยส่วนตัวของเด็กวัยรุ่นที่ใช้ความรุนแรง สิ่งเร้าทางสังคม สื่อ และเกมส์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรุนแรง รวมทั้งสาเหตุสำคัญคือการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว

ดังนั้นจากปัญหาความรุนแรงที่กล่าวมาข้างต้นจึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาถึงสาเหตุความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่น ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ปกครอง ครู หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้เข้าใจปัญหาและสาเหตุของพฤติกรรมความรุนแรงที่เกิดกับวัยรุ่น และหาวิธีป้องกันการใช้ความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่นต่อไป โดยผู้วิจัยทำการศึกษาเป็นรายกรณี (case study) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คน ที่ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ผู้ปกครอง ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมความรุนแรง เพื่อรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ถึงสาเหตุพฤติกรรมความรุนแรง เป็น

แนวทางในการป้องกันไม่ให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมดังที่กล่าวมาแล้วนั้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษานี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่น และแนวทางในการช่วยเหลือ

สมมติฐานในการวิจัย

ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยทางสังคมของผู้รับการศึกษา มีแนวโน้มนำไปสู่พฤติกรรมความรุนแรง

วิธีดำเนินการวิจัย

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษานี้ เป็นนักเรียนวัยรุ่นที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษา มีอายุ ตั้งแต่ 14-18 ปี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 5 คนโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยอาจารย์ฝ่ายปกครองให้คำแนะนำในการศึกษานักเรียนทั้ง 5 คนจากทะเบียนนักเรียนที่มีพฤติกรรมความรุนแรง มีเกณฑ์การคัดเลือก ดังนี้ 1. ลักษณะของพฤติกรรมความรุนแรงที่แสดงออกทางกาย ได้แก่ การใช้เท้าเตะ หรือถีบ การใช้กำปั้นตอย การใช้ฝ่ามือ ตบ ตี หรือกระชาก การใช้อาวุธ หรือสิ่งของทำร้ายร่างกายเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับบาดเจ็บ 2. ลักษณะของพฤติกรรมความรุนแรงที่แสดงออกทางวาจา ดังนี้ พูดจาเยาะเย้ย พูดจาดูหมิ่น ใช้คำพูดที่มีลักษณะมุ่งร้ายให้คนอื่นได้รับผลกระทบบอบช้ำทางด้านจิตใจ ใช้คำพูดข่มขู่ คุกคาม ให้คนอื่น รู้สึกหวาดกลัว และรู้สึกไม่ปลอดภัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การศึกษารายกรณี (Case study) โดยมีเทคนิคที่นำมาใช้ในการวิจัยดังต่อไปนี้

1. แบบสอบถาม ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล
2. แบบสัมภาษณ์ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ข้อมูลด้านบุคคล แบบสัมภาษณ์ข้อมูลด้านครอบครัว แบบสัมภาษณ์ข้อมูลด้านอิทธิพลทางสังคม
3. แบบสังเกต
4. การเยี่ยมบ้าน
5. ระเบียบวาระสนทนา
6. บันทึกประจำวัน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และทำการสัมภาษณ์ สังเกต การเยี่ยมบ้าน การใช้ระเบียบวาระสนทนา บันทึกประจำวัน กับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 5 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

เนื่องจากในครั้งนี้เป็นการศึกษารายกรณี (case study) ในลักษณะของการวิจัยเชิงสัมพันธ์ (Interrelationship studies) ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองอย่างละเอียดทุกขั้นตอนโดยใช้เครื่องมือต่างๆ ดังรายละเอียดที่กล่าวไว้ในหัวข้อเรื่องเทคนิคที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนการวิเคราะห์ข้อมูล จึงเป็นการนำข้อมูลมาสรุปเพื่อหาข้อเท็จจริง ดังนั้นการรายงานผลการวิจัยครั้งนี้ เป็นการสังเคราะห์ วิเคราะห์ แปลความหมาย และสรุปผล ผู้วิจัยเก็บข้อมูลละเอียดทุกขั้นตอน โดยใช้เครื่องมือต่างๆ จึงเขียนสรุปเป็นรายบุคคลและโดยภาพรวมทั้ง 5 คน ตลอดจนการวินิจฉัยแนวทางในการช่วยเหลือ และข้อเสนอแนะต่างๆ

ผลการวิจัย

จากการศึกษาพบว่า กระบวนการเกิด พฤติกรรม ความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่น นั้นเกิดจากปัจจัย หลายๆ ด้าน ทั้งปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสังคม ล้วนมีความสัมพันธ์ต่อ พฤติกรรม ความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่น ดังต่อไปนี้

1. สาเหตุด้านตนเอง พบว่านักเรียนวัยรุ่นมี เรื่องทะเลาะเบาะแว้งกับผู้ปกครองเป็นประจำ มีทัศนคติ ต่อพฤติกรรมความรุนแรงว่าเป็นพฤติกรรมที่เป็นปกติ ธรรมดา และการมีพฤติกรรมความรุนแรงทำให้เป็นที่ ยอมรับของกลุ่มเพื่อน ประกอบกับนักเรียนเป็นวัยรุ่นมี ลักษณะเป็นคนไม่ไหวง่ายอารมณ์เปลี่ยนแปลงได้ง่าย

2. สาเหตุด้านครอบครัวพบว่าเกิดจากการมี ครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ครอบครัวหย่าร้าง บิดาหรือ มารดาเสียชีวิตนักเรียนขาดการดูแลและเอาใจใส่จาก ผู้ปกครองบรรยากาศในบ้านไม่น่าอยู่อาศัยมีการ ทะเลาะเบาะแว้งกันระหว่างสมาชิกในครอบครัว

3. สาเหตุด้านสังคม

3.1 ด้านเพื่อน จากการศึกษพบว่า นักเรียน ถูกเพื่อนชักชวนให้มีเรื่องชกต่อยทะเลาะวิวาท คบ เพื่อนที่เคยก่อเหตุทะเลาะวิวาท

3.2 ด้านสื่อจากการศึกษาพบว่า นักเรียน ชอบติดตามข่าวนักเรียนนักศึกษายกพวกทำร้ายกัน จนส่งผลให้เกิดความเคยชินต่อพฤติกรรมความรุนแรง ว่าเป็นเรื่องธรรมดาของวัยรุ่น

3.3 ด้านเกมส์ออนไลน์ จากการศึกษ พบว่า นักเรียนเล่นเกมที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรุนแรง เป็นประจำทำให้ซึมซับเอาพฤติกรรมความรุนแรงไว้กับ ตัวเองและมาแสดงพฤติกรรมความรุนแรงต่อเพื่อนหรือ คนที่อ่อนแอกว่า

อภิปรายผล

สาเหตุของพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียน วัยรุ่นทั้ง 5 คน สามารถสรุปและอภิปรายผลได้ดัง ต่อไปนี้

1. ประเด็นด้านบุคคล พบว่ามีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่นโดย นักเรียนวัยรุ่นมีทัศนคติต่อพฤติกรรมความรุนแรงว่า เป็นพฤติกรรมที่เป็นปกติธรรมดา เป็นที่ยอมรับของ กลุ่มเพื่อน เป็นการแสดงออกถึงความกล้าหาญ ประกอบกับนักเรียนเป็นวัยรุ่นมีลักษณะเป็นคนไม่ ง่ายควบคุมอารมณ์ของตนเองไม่ค่อยดีนัก และชอบ แก้ไขปัญหาด้วยความรุนแรง คบเพื่อนที่เคยมีประวัติ ด้านการทะเลาะวิวาท หรือชอบต่อต้านสังคม เช่น ไม่ เชื่อฟังครู ดื้อรั้น เอาแต่ใจ ชอบทำผิดกฎระเบียบของ ทางโรงเรียน เช่น หนีเรียน ชอบความเป็นอิสระ สอดคล้อง กับ ศรีเรือน แก้วกังวาล (2549: 336-337) กล่าวว่า เด็กวัยรุ่นมีอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย สับสน อ่อนไหว มีความเข้มของอารมณ์สูง บางครั้งดื้อรั้นเอาแต่ใจตนเอง ไม่ว่าจะอารมณ์ประเภทใดมักมีความรุนแรง ดังเช่น กระทรวงศึกษาธิการ (2546:58) กล่าวว่า เด็กวัยรุ่น อายุระหว่าง 15-18 ปี มีลักษณะทางร่างกายที่เจริญ เต็มโตเต็มที่ ลักษณะทางอารมณ์ ต้องการความอิสระ มากขึ้นจึงมักขัดแย้งกับบิดา มารดาอยู่เสมอ ทำให้เกิด ช่องว่างระหว่างวัย มีการแสดงออกที่แข็งกร้าว เป็นการ เปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กสู่วัยผู้ใหญ่ ทำตามกลุ่มเพื่อน มีความขัดแย้งกับผู้ใหญ่มากขึ้น นอกจากนี้ ทฤษฎี สัญชาตญาณของ ฟรอยด์ (Freud.1973:13) นักจิตวิทยา แนวคิดจิตวิเคราะห์ก็กล่าวว่า มนุษย์มี สัญชาตญาณ 2 อย่างที่ติดตัวมาแต่กำเนิด คือ สัญชาตญาณแห่งการ ดำรงชีวิต (Life Instinct) และสัญชาตญาณการทำลาย ชีวิต (Death Instinct) มนุษย์มีความก้าวร้าว ต้องการ ทำร้ายผู้อื่นเกิดขึ้นมาจากภายในตัวของบุคคลนั่นเอง สอดคล้องกับระพีพัฒน์ ศรีมาลา (2547:ออนไลน์)

ศึกษาปัจจัยและความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษา ต่อการใช้ความรุนแรงในกรุงเทพมหานคร พบว่า สาเหตุที่นักเรียนมัธยมศึกษาใช้ความรุนแรงเกิดจาก ปัจจัยภายในตัวเด็กเอง ได้แก่ การขาดความควบคุม อารมณ์ การแสดงออกเพื่อสร้างจุดเด่นให้ผู้อื่นยอมรับ รวมทั้งเป็นค่านิยม และเรื่องของศักดิ์ศรี นอกจากนี้ อุมพร ตรังคสมบัติ (2549: 1) ศึกษาเกี่ยวกับความ รุนแรงในวัยรุ่นไทยพบว่าสาเหตุการเกิดความรุนแรง นั้น มักเป็นความโกรธ การควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้ และถูกเพื่อนชักชวนให้กระทำผิด

2. ประเด็นด้านครอบครัว พบว่ามีความ สัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่น นักเรียนวัยรุ่น ส่วนมากมีครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ เกิด จากพ่อแม่หย่าร้าง หรือเสียชีวิต นักเรียนอาศัยอยู่กับ ญาติพี่น้อง ขาดการดูแลเอาใจใส่ พบเห็นความรุนแรง ในครอบครัว สมาชิกภายในครอบครัวมีการทะเลาะ เบาะแว้งกันเป็นประจำ ประกอบกับบิดามารดามีความ เข้มงวดกวดขันในเรื่องการเรียน และเรื่องคบเพื่อนมาก เกินไป จนทำให้ลูกเกิดความต่อต้านและต้องการความ อิสระประกอบกับสภาพสังคม และเศรษฐกิจในปัจจุบัน ที่ต้องแข่งขันกันในการดำรงชีวิต ส่งผลให้ผู้ปกครอง สนใจแต่การทำงานจนไม่ค่อยมีเวลาดูแลเอาใจใส่ลูก แม้ว่าสถาบันครอบครัวจะมีความสำคัญในการพัฒนา บุคคล แต่ด้วยสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคม ส่งผลให้เกิดปัญหาในครอบครัว เช่น สัมพันธภาพที่ ห่างเหินของคนในครอบครัวโดยเฉพาะบุตร ที่ไม่ได้รับการ เลี้ยงดูอย่างถูกต้องและเป็นสาเหตุให้ลูกหันไปหา สิ่งอื่นทดแทน หรือเรียกร้องความสนใจ เช่น ก่อเหตุ ทะเลาะวิวาทกับกลุ่มเพื่อน หนีเรียน ติดยาเสพติด สอดคล้องกับ ลักษณะ สิริวิวัฒน์ (2545:32) กล่าวว่า ผลที่ เกิดจากการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวที่มีต่อบุคคลนั้น ตั้งแต่เกิดจนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ บุคคลที่มีสุขภาพกาย

และสุขภาพจิตดีจะสามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม นั้นก็เพราะได้รับการอบรมดูแลจากพ่อแม่หรือ ผู้ปกครองด้วยความรัก ความอบอุ่น ความเอาใจใส่ อย่างใกล้ชิด ได้รับความสุขอย่างสม่ำเสมอ ความสุข ดังกล่าวจะซึมซับเข้าไปยังจิตใจผู้นั้นได้เมื่อเติบโตขึ้นก็ จะมีบุคลิกลักษณะที่ปรับตัวได้ ทำให้จิตใจหนักแน่น เข้มแข็ง และพร้อมที่จะเผชิญต่ออุปสรรคต่างๆ ในชีวิต ไปในทางที่จะไม่สร้างปัญหาให้กับตนเองและสังคม แต่ หากสภาพครอบครัวมีปัญหา เช่นสามีภรรยาทะเลาะ กัน หรือแยกทางกันสมาชิกในครอบครัวก็จะเกิดปัญหา ทางจิตใจ คือไม่มีความสุขมีแต่ความหวาดระแวงและ ความกลัว สมาชิกโดยเฉพาะลูกๆ จะขาดความรัก ความอบอุ่น ขาดที่พึ่งเขาก็จะหันไปพึ่งที่อื่นนอกบ้านที่ ใกล้ชิดที่สุดคือเพื่อน ซึ่งอาจนำไปสู่การคบเพื่อนที่ไม่ดี ถูกชักจูงไปในทางที่ผิดหรือหันไปพึ่งยาเสพติด สาเหตุ เพราะมีปัญหาจากครอบครัว ซึ่งได้แก่ พ่อแม่เลิกกัน หรืออยู่ร่วมกัน นอกจากนี้ครอบครัวที่อบรมเลี้ยงดูลูก ด้วยความเข้มงวดส่งผลให้เด็กต่อต้านกฎระเบียบ ดังเช่น องค์การอนามัยโลก (2002 : 17) กล่าวว่าสาเหตุ ของความรุนแรงในวัยรุ่น เกิดจากสิ่งแวดล้อมทาง ครอบครัว เป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาพฤติกรรม ความรุนแรงของวัยรุ่น คือ บิดามารดาผู้ปกครองขาด การดูแลเอาใจใส่ควบคุมตั้งแต่เด็กและใช้การลงโทษ เด็ดด้วยความรุนแรง หยาบคาย บิดามารดามีความ ขัดแย้งกัน ครอบครัวขาดความสัมพันธ์ความผูกพันกัน มักมีการทำร้ายกันภายในบ้าน มีประสบการณ์ที่บิดา มารดาแตกแยกหรือหย่าร้างกันตั้งแต่วัยเด็ก คบเพื่อน ไม่ดี สอดคล้องกับ เคนท์ (Kent.1976:25-31; อ้างอิง จาก คณะกรรมการกิจการสตรีเยาวชนและผู้สูงอายุ วุฒิสภา. 2550: 14-15) กล่าวว่า ผลกระทบจากกรณี ความบกพร่องจากการเลี้ยงดู อาจส่งผลกระทบต่อ ทางด้านร่างกาย สติปัญญา และพฤติกรรมทางสังคม

ทางด้านร่างกายได้แก่พัฒนาการด้านร่างกายล่าช้า ร่างกายแคระแกร็นขาดสารอาหาร ส่วนทางด้านสติปัญญานั้น เคนท์ กล่าวว่า ร้อยละ 82 ของกลุ่มเด็กที่ถูกปล่อยปละละเลย พบว่าไม่ประสบผลสำเร็จทางการเรียน นอกจากนี้พบว่าร้อยละ 87 ของกลุ่มเด็กที่ถูกปล่อยปละละเลย มีระดับคะแนน สติปัญญา น้อยกว่าหรือเท่ากับ 89 สำหรับพฤติกรรมทางสังคมนั้น เด็กจะมีความบกพร่องทางอารมณ์ เด็กจะไม่แสดงอารมณ์ความรู้สึก มีสุขภาพจิตที่ไม่ปกติ มีความก้าวร้าว เป็นต้น

3. ประเด็นด้านอิทธิพลทางสังคม

3.1 ประเด็นด้านเพื่อน จากการศึกษาพบว่ามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนโดยถูกเพื่อนชักชวนให้มีเรื่องทะเลาะวิวาท คบเพื่อนเกเร และมีกิจกรรมด้านลบ ต่อต้านสังคม เช่น หนีเรียน ยกพวกตีกันกับนักเรียนต่างสถาบัน เมื่อเกิดปัญหาด้านความรุนแรงนักเรียนจะปรึกษาเพื่อนก่อนเป็นอันดับแรกจึงนำไปสู่การทะเลาะวิวาทและยกพวกตีกัน บางคนมาเข้ากลุ่มเพื่อนเพื่อให้เป็นที่ยอมรับ บางคนมาเข้ากลุ่มเพื่อนเพื่อหนีความเบื่อหน่ายจากที่บ้าน และใช้สถาบันกลุ่มเป็นพื้นที่ในการแสดงตัวตนของตนเอง ซึ่งจากการถูกละเลยไม่ได้รับการให้คำปรึกษาอย่างถูกต้องจากผู้ใหญ่ นักเรียนก็มักแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่างๆ กับกลุ่มเพื่อน สอดคล้องกับ ศรีเรือน แก้วกังวาล (2549:337-338) กล่าวว่า เด็กจับกลุ่มกันได้นานแน่นแฟ้น และผูกพันกับเพื่อนในกลุ่มมากขึ้น เพราะสามารถร่วมสุขร่วมทุกข์แก้ไขและเข้าใจปัญหาของกันและกันดีกว่าคนต่างวัย การรวมเป็นกลุ่มของเด็กเป็นไปโดยธรรมชาติ ครอบครัวเริ่มมีอิทธิพลน้อยลง ฉะนั้นลักษณะชีวิตของกลุ่มจึงเป็นเครื่องชี้ชะตาชีวิตของเด็กในระยะวัยรุ่นและระยะวัยผู้ใหญ่ แต่ในมุมกลับกัน เพื่อนก็อาจชักนำวัยรุ่นไปในทางเสื่อมถอย ผู้

เป็นอาชญากรวัยรุ่นมากมายในแทบทุกประเทศนั้น เมื่อค้นหาสาเหตุก็มักจะพบว่าปัจจัยหนึ่งเกิดจากเพื่อน ชักจูง สอดคล้องกับ เพ็ญจันทร์ ประดับมุขเซอร์เรอร์ และคณะ (2551:126) ศึกษาเกี่ยวกับความรุนแรงในเด็กและเยาวชน พบว่าการที่เพื่อนบอกหรือแนะนำให้ใช้ความรุนแรง และการมีกลุ่มเพื่อนสนิทที่มีกิจกรรมทางลบ หรือต่อต้านสังคม เช่น ทะเลาะวิวาท ดื่มสุรา เล่นการพนัน เป็นต้นเป็นตัวแปรที่สัมพันธ์กับการใช้ความรุนแรงของเด็กและวัยรุ่นในเวลาต่อมา

3.2 ประเด็นด้านสื่อ จากการศึกษาพบว่ามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียน โดย นักเรียนวัยรุ่นชอบติดตามข่าวที่เกี่ยวกับนักเรียน นักศึกษายกพวกทำร้ายกัน ทั้งจากสื่อโทรทัศน์ และ คลิปวีดีโอทางโทรศัพท์มือถือที่ส่งให้กันในกลุ่มเพื่อนๆ วัยรุ่นซึ่งการรับชมภาพข่าวที่มีเนื้อหาพฤติกรรมความรุนแรงทำให้มีอิทธิพลต่อทัศนคติของนักเรียนว่า พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงเป็นเรื่องปกติธรรมดา ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบันเทคโนโลยีด้านสื่อมีความพัฒนา ก้าวหน้ามาก ทำให้คนทุกเพศทุกวัยเข้าถึงสื่อได้อย่าง ง่ายดายและรวดเร็ว เสียงและภาพที่นักเรียนได้รับชม จากสื่อหลายๆ ครั้ง นอกจากจะปลุกฝังค่านิยมความรุนแรงแล้วยังส่งผลให้เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมความรุนแรงได้อีกทางหนึ่ง ดังเช่น ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานต์ (2547 : 14) กล่าวว่า อิทธิพลของสื่อโทรทัศน์ที่มีผลต่อ พฤติกรรมเด็กว่า ปัญหาครอบครัวโดยเฉพะาะใน กรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่พ่อแม่ไม่มีเวลาให้ลูก เนื่องจากไม่รู้วิธีจัดการเวลา เมื่อต้องทำภารกิจของตน จึงมักปล่อยให้ลูกอยู่หนึ่งๆ หน้าจอโทรทัศน์ นอกจากนี้ ยังไม่มีกิจกรรมสร้างสรรค์ เนื่องจากไม่เห็นผลร้ายที่จะ ตามมา ดังนั้นจึงไม่ควรให้เด็กดูทีวีนานเกิน 1-2 ชั่วโมง ต่อวัน เพราะการดูทีวีมากจะทำให้เด็กมีสมาธิสั้น ไม่ รู้จักการทำงานให้สำเร็จ ความคิดสร้างสรรค์ลดลง มี

ปัญหาเรื่องสติปัญญา เกิดปัญหารุนแรงในด้านการเลียนแบบ ความชินชาและความยับยั้งชั่งใจ สอดคล้องกับคณะกรรมการกิจการสตรี เยาวชนและผู้สูงอายุ วุฒิสภา (2550: 4-77) กล่าวว่าสาเหตุแห่งความรุนแรงประการหนึ่งเกิดจากสื่อที่ผลิตในรูปแบบต่างๆ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้ บุคคลอาจเรียนรู้การกระทำความรุนแรงจากสื่อในรูปแบบต่างๆ นานาๆ เข้าจนกลายเป็นค่านิยมหรือความชินชาที่รู้สึกว่าการกระทำนั้นเป็นเรื่องปกติธรรมดา ไม่เป็นความผิดแต่อย่างใด โดยสามารถถ่ายทอดจากรุ่นหนึ่งสู่คนอีกรุ่นหนึ่งได้ เช่น ความรุนแรงจากสื่อสิ่งพิมพ์ ภาพยนตร์ ทีวี วีดีโอ เป็นต้น

3.3 ด้านเกมส้ออนไลน์ จากการศึกษาพบว่ามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียน โดยนักเรียนวัยรุ่นชอบเล่นเกมส้อประเภทที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรุนแรงซึ่งมีอิทธิพลต่อนักเรียนให้ซึมซับเอาพฤติกรรมความรุนแรงนั้นไว้กับตนเอง กลายเป็นคนโมโหง่าย หงุดหงิด เอาแต่ใจ และจะแสดงพฤติกรรมความรุนแรงออกมากับเพื่อนนักเรียนด้วยกัน หรือรังแกคนที่อ่อนแอกว่า อีกทั้งการเล่นเกมส้อออนไลน์วันละหลายๆ ชั่วโมงก็ทำให้ขาดการพบปะพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวส่งผลให้สัมพันธ์ภาพห่างเหินระหว่างสมาชิกในครอบครัว และเนื่องจากการเล่นเกมส้อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรุนแรงทำให้นักเรียนสามารถควบคุมตัวละครที่อยู่ในเกมส้อได้และสามารถทำอะไรก็ได้อย่างอิสระเสรี ซึ่งแตกต่างจากชีวิตจริงที่ไม่สามารถกระทำได้ทำให้รู้สึกสนุกและมีความท้าทายเมื่อเล่นชนะก็จะนำไปคุยอวดเพื่อนๆ ในกลุ่มได้ การเล่นเกมส้อที่มีความรุนแรงนอกจากจะเป็นการบ่มเพาะความรุนแรงของนักเรียนแล้ว ยังเป็นสาเหตุของการเลียนแบบพฤติกรรมด้านความรุนแรงให้นักเรียนอีกช่องทางหนึ่งโดยผ่านตัวละคร อาวุธ เนื้อหาการทำร้าย

กันจนอีกฝ่ายเสียชีวิต สอดคล้องกับ สมชาย เจริญ อำนวยสุข (2006 :ออนไนต์) กล่าวว่า สำหรับผลกระทบของการเล่นเกมออนไลน์นั้น ส่งผลให้สุขภาพเสื่อมโทรม สัมพันธภาพระหว่างเพื่อนลดลง ทำให้เกิดปัญหาการเรียน และการเล่นเกมส้อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรุนแรง ทำให้เด็กกลายเป็นคนก้าวร้าว ส่วนสาเหตุการเล่นเกมส้อมาจากความอยากลอง เกมส้อมีความท้าทายเพื่อนชักชวน รู้สึกเข้ากับกลุ่มเพื่อนมีเรื่องพูดคุย และเกมส้อต่างๆ มีความหลากหลายชวนค้นหา สอดคล้องกับ สมชาย จักรพันธุ์ (2008:Online) กล่าวว่า การเล่นเกมส้อออนไลน์ จะมีผลต่อสุขภาพจิตของเด็ก เด็กจะลดความสัมพันธ์กับเพื่อนๆ มนุษย์ลงไป แต่จะไปติดต่อกับเครื่องคอมพิวเตอร์แทน เพราะสามารถเอาชนะทุกอย่างได้ในเกมส้อ ซึ่งชีวิตจริงไม่ได้เป็นอย่างนั้น เด็กต้องรู้แพ้รู้ชนะ ไม่ใช่รู้แต่ชนะอย่างเดียว อาจกลายเป็นเด็กก้าวร้าว ดังนั้นเด็กเหล่านี้จะไม่รู้จักชีวิตจริงๆ จะรับรู้เพียงชีวิตจำลองที่อยู่ในเกมส้อ ทำให้เด็กอยู่ในโลกของการจำลองในจินตนาการ ฉะนั้นเมื่อเด็กกลุ่มนี้เติบโตขึ้น ก็จะมีปัญหาในการใช้ชีวิตปกติอย่างคนทั่วไปได้ลำบากเพราะการเอาชนะในเกมส้อต่างจากการเอาชนะในเวทีชีวิต เด็กจะไม่รู้วิธีการเอาชนะว่าได้อย่างไร และผลที่จะเกิดตามมาจากการเอาชนะจะเป็นอย่างไร ซึ่งจะส่งผลให้เด็กจะเป็นคนเอาชนะคนหรืออาจจะไม่คำนึงถึงความรู้สึกคนอื่นเลยในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการแก้ไข และป้องกัน

1. ข้อเสนอแนะสำหรับวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมความรุนแรง สิ่งที่ควรนำไปปฏิบัติคือ การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น ออกกำลังกาย หรือทำงานอดิเรกที่ตนชอบหาโอกาสทำกิจกรรมร่วมกับสมาชิกในครอบครัว ฝึกควบคุมอารมณ์โกรธ และเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นโดยปราศจากการใช้ความรุนแรง ฝึก

แก้ไขปัญหาด้วยเหตุผลไม่ใช่อารมณ์ในการตัดสินใจ ปัญหา เมื่อมีเรื่องไม่สบายใจควรปรึกษาผู้ปกครอง หรือ ผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้จะช่วยแนะนำในการแก้ไขปัญหาก็ได้ เลือกคบเพื่อนที่ดีไม่ชวนไปทะเลาะชกต่อยกับคนอื่นเพื่อหลีกเลี่ยงความรุนแรง

2. ครอบครัว ข้อเสนอแนะสำหรับ พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ควรหาโอกาสทำกิจกรรมกับลูกเพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีและอบอุ่นให้ลูกรู้สึกว่าตนเป็นสมาชิกคนสำคัญในบ้าน เปิดโอกาสให้ลูกได้ใช้ความสามารถเต็มตามศักยภาพของตนเองในสิ่งที่ทำได้ โดยมีพ่อแม่คอยให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด ไม่ควรเข้มงวดหรือปล่อยปละละเลยกับลูกมากเกินไป

3. เพื่อนเป็นคนที่วัยรุ่นให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกดังนั้นการคบเพื่อนที่ดีจึงมีความสำคัญต่อพฤติกรรมของวัยรุ่นด้วย ควรมีกิจกรรมที่สร้างสรรค์ทำร่วมกัน เช่น เล่นดนตรี หรือ กีฬา ร่วมกันบำเพ็ญประโยชน์ ช่วยเหลือสังคมบ้างตามแต่โอกาสอันควร รู้จักทำกิจกรรมที่เป็นสาธารณประโยชน์ร่วมกัน ให้คำปรึกษาที่ดีมีเหตุผลกับเพื่อนได้

4. โรงเรียน อาจารย์ประจำชั้น แนะนำ และ อาจารย์ประจำวิชา ควรให้ความสนใจและดูแลอย่างต่อเนื่อง และเข้าใจยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล ควรให้ความรักกับเด็กอย่างจริงใจเพื่อให้เกิดความไว้วางใจ เชื่อใจ ไม่กลัวครู กล้าที่จะปรึกษาเรื่องพฤติกรรม ความรุนแรง ชมเชย และให้กำลังใจเมื่อนักเรียนสามารถปรับปรุงพฤติกรรมของตนเองให้ดีขึ้น

5. สื่อต่างๆ ที่นำเสนอภาพข่าวเกี่ยวกับความรุนแรง ควรตรวจสอบข่าวให้ละเอียดทุกแง่มุมควรคำนึงถึงเด็กและเยาวชนที่ยังไม่มีวิจารณญาณดีพอที่จะแยกแยะสิ่งที่ควรทำและไม่ควรทำ เมื่อสื่อนำเสนอข่าวความรุนแรงแล้วควรมีการนำเสนอความคิดเห็นของนักวิชาการเพื่อชี้ถึงผลเสียและสาเหตุของ

พฤติกรรมดังกล่าวด้วย ไม่ควรเสนอข่าวที่จะทำให้ผู้รับเห็นแล้วรู้สึกโกรธแค้น เพราะจะเป็นการบ่มเพาะความรุนแรงเข้าไปในใจของเด็ก เกมออนไลน์ที่มีเนื้อหาความรุนแรงควรได้รับการจัดระเบียบทางกฎหมายจากภาครัฐกำหนดกลุ่มอายุผู้เล่น และกวดขันไม่ให้มีร้านเกมออนไลน์เปิดอยู่ใกล้บริเวณโรงเรียน

ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ในการศึกษา “พฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่น” ในครั้งนี้เป็นการศึกษากับกลุ่มวัยรุ่นที่ให้ความร่วมมือกลุ่มเล็กๆ ไม่สามารถที่จะสรุปครอบคลุมถึงสาเหตุด้านพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่นได้ทั้งหมด ดังนั้นผลการศึกษาก็เป็นเพียงแง่มุมหนึ่งที่สามารถอธิบายได้เพียงกลุ่มหนึ่งเท่านั้น ถ้าหากการศึกษานี้ในครั้งต่อไปมีการศึกษาสาเหตุความรุนแรงของวัยรุ่นที่มีลักษณะแตกต่างออกไปจากการศึกษาในครั้ง นี้ ก็อาจจะทำให้ทราบผลสรุปอื่นๆ ที่มีความน่าสนใจมากขึ้น

2. การวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาในเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพราะจะทำให้ผู้วิจัยสามารถเก็บข้อมูลได้ลึกซึ้งมากตามที่ต้องการ เพราะมีความยืดหยุ่นในการออกแบบ การใช้เครื่องมือสำหรับเก็บข้อมูล และการดำเนินการวิจัย จะทำให้ได้ทราบถึงสาเหตุ ปรากฏการณ์ ข้อเท็จจริงในเรื่องที่ศึกษาได้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

สรุปผลการวิจัย

สรุปสาเหตุของพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่นทั้ง 5 คน ได้ดังต่อไปนี้

1. สาเหตุจากตนเอง : พบว่านักเรียนวัยรุ่นมีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกับผู้ปกครองเป็นประจำ มีทัศนคติต่อพฤติกรรมความรุนแรงว่าเป็นพฤติกรรมที่เป็นปกติธรรมดา และการมีพฤติกรรมความรุนแรงทำให้เป็นที่

ยอมรับของกลุ่มเพื่อนประกอบกับนักเรียนเป็นวัยรุ่นมีลักษณะเป็นคนไม่โง่ง่ายอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย

2. สาเหตุจากครอบครัว : พบว่าเกิดจากการมีครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ครอบครัวว่อย่างร้าง บิดาหรือมารดาเสียชีวิตนักเรียนขาดการดูแลและเอาใจใส่จากผู้ปกครองบรรยากาศในบ้านไม่น่าอยู่อาศัยมีการทะเลาะเบาะแว้งกันระหว่างสมาชิกในครอบครัว

3. สาเหตุจากสังคม : เกิดจากอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนเพื่อนชักชวนให้มีเรื่องชกต่อยทะเลาะวิวาท

ด้านสื่อนักเรียนชอบติดตามข่าวนักเรียนนักศึกษาพวกเขากรูมทำร้ายกันจนส่งผลให้เกิดความเคียดชังต่อพฤติกรรมความรุนแรงว่าเป็นเรื่องธรรมดาของวัยรุ่นด้านเกมส์ออนไลน์พบว่านักเรียนเล่นเกมที่มีเนื้อหาความรุนแรงเป็นประจำทำให้ซึมซับเอาพฤติกรรมความรุนแรงไว้กับตัวเองและมาแสดงพฤติกรรมความรุนแรงต่อเพื่อนหรือคนที่อ่อนแอกว่า

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). ชุดการศึกษาด้วยตนเอง : การแนะแนวกับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ฉบับที่ 2 **ครูสถานศึกษาขั้นพื้นฐานกับการแนะแนว**. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- คณะกรรมการกิจการสตรี เยาวชนและผู้สูงอายุ วุฒิสภา. (2550). **ความรุนแรงเด็กสตรีและผู้สูงอายุในครอบครัว**. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.
- เทวินทร์ขอเหนี่ยกลาง. **นักเรียนชายฝึกไฟความรุนแรง**. แหล่งที่มา: <http://www.ipoll.th.org/article/boy/boy.htm>. วันที่สืบค้น 20 สิงหาคม 2551.
- เพ็ญจันทร์ ประดับมุขเซอร์เรอร์และคณะ. (2551). **รายงานการวิจัยมิติทางสังคมวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อความรุนแรงในเด็กและเยาวชน**. นครปฐม: ฟ้าใสการพิมพ์.
- บัณฑิต ศรีไพศาล. **จิตแพทย์แนะรัฐปัญหาเด็กติดเกมเป็นวาระแห่งชาติ**. สืบค้นเมื่อ จาก <http://www.thaimental>.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2542). **เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แว่นแก้ว.
- ยงยุทธ วงศ์ภิรมณ์สานต์. (2547). **เด็กโทรทัศน์ โฆษณา รวบรวมบทความเชิงวิชาการเกี่ยวกับผลกระทบที่เด็กได้รับจากสื่อและแนวทางในการจัดการ** ที่มา มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.).
- ระพีพัฒน์ ศรีมาลา. (2547). **ปัจจัยและความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาต่อการใช้ความรุนแรงในกรุงเทพมหานคร**. สืบค้นเมื่อ 10 กรกฎาคม 2552, จาก <http://www.prachatai.com/journal/2006/06/8744>.

- สมพงษ์ จิตระดับ. (2546). **สังคมโคลนนิ่งสร้างเด็กไทยพันธุ์ใหม่**. วันที่สืบค้น 25 สิงหาคม 2552. จาก <http://www.com/modules.php>.
- ลักขณา สิริวัฒน์. (2545). **จิตวิทยาและการปรับตัว**. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.: พรินต์ติ้ง เฮาส์.
- ศรีเรือน แก้วกังวาน. (2549). **จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย วัยรุ่น-วัยสูงอายุ**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมชาย จักรพันธุ์. (2008). **เกมออนไลน์ยอดพุ่ง25% เด็กไทยเป็นทาส ลัทธิบูฟเฟต์นิยม**. สืบค้นเมื่อ 22 พฤศจิกายน 2552, จาก http://www.dmh.go.th/sty_libnews/news/view.asp?id=10639.
- สมชาย เจริญอำนวยสุข. (2548). **ไขปริศนาปัญหาเด็กติดเกมส์**. สืบค้นเมื่อ พฤษภาคม 2552, จาก <http://www.srisangworn.go.th/modules.php?op=modload&name=News&file=article&sid=314>.
- อุมาพร ตรังคสมบัติ. (2549). **ความรุนแรงในวัยรุ่นไทย:รายงานการทบทวนองค์ความรู้และข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย**. กรุงเทพฯ: องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- Barden, Renardo. (1994). **Juvenile violence**. New York : Marshall Cavendish: A Pracy Cororation.
- Freud, Sigmund. (1973). **Abstract of Standard Edition of the Complete Psychological Work of Sigmund Freud**. New York : International Universities.
- World Health Organization. (2002). **World report on violence and health**. Geneva : World Health Organization.